

Innsiktsportefølje

Områdesatsing Torstrand

VELKOMMEN
TIL
TORSTRANDDAGER

Lokalt Byrå **HUGA**

Bakgrunn

Høsten 2024 ble Lokalt Byrå hentet inn av Larvik kommune for å hjelpe til med oppstart av Områdesatsing Torstrand. Oppdraget var å holde et kurs i designdrevet innovasjon utviklet av Design og Arkitektur Norge (DOGA) for de ansatte som deltar i områdesatsingen.

I tillegg ble vi bedt om å gjøre et kort og kvalitativt innsiktsstudie om Torstrand for å lære mer fra de som bor og lever på Torstrand og hva som skal til for å lykkes.

Vår erfaring er at dersom Larvik kommune faktisk skal få langsiktig verdi og endring ut av de statlige midlene må vi løfte blikket og stille noen dypere spørsmål om rammebetingelsene og hele Larvik kommune.

I denne rapporten trekker vi opp erfaringer, refleksjoner og spenninger vi har oppdaget gjennom prat med frivilligheten, naboer, næringsliv og kommunalt ansatte. Vi kan ikke sette to streker under svaret nå, men peker på ting vi mener det er viktig å se videre på i områdesatsingen.

Målet med dokumentet er å åpne for flere og nye typer samtaler om hva som skal til for å gjøre Torstrand til det triveligste nabolaget.

Områdesatsing Torstrand → Innsiktsportefølje

Bilde: Tobias fra Lokalt Byrå i modul om innsiktsarbeid i dybdekurs om designdrevet innovasjon gjennomført med Områdesatsingen på Torstrand

Vi har besøkt og prata med

- Torstrand Vel og strikkeklubben
- Fram IL
- Larvik Skatehall
- Torstrand Grill
- Spilltinget
- Ledelsen på Mesterfjellet Skole
- FAU på Mesterfjellet skole
- Tre elever på Thor Heyerdahl VGS
- To familier på Torstrand
- En hjemflytta ung lærer
- Tre eldre Larviksloser
- Besøkende på Torstranddagen
- Larvik Læringscenter
- Frivilligsentralen på Torstrand
- Frivillige på Frivilligsentralen
- Ansatte som deltok på kurs i designdrevet innovasjon
- Bypakke Larvik
- Våre Unge
- Framtidas kommune

Planlegginga gjorde vi med områdesatsingens kunnskap og på egen hånd ut ifra observasjoner og oppdagelser underveis. Det er mange flere vi kunne ha snakka med, som områdesatsingen vil følge opp.

Bilde: Fra kartlegging av møtesteder, folk og organisasjoner før feltarbeidet.

Nøkkelpunkter

Larvik kommune er i endring. Dette opplever vi ved at folk misforstår og prater forbi hverandre, er mest opptatt av sine egne utfordringer, mandat og mål. Vi er blitt fortalt at det ikke er tid til å reflektere over det man holder på med, eller tid til å ta inn ny kunnskap og lære.

Derfor har vi skrevet ut 15 innsikter som hefter våre råd på ulike knagger og perspektiver i Larvik kommune. Om du er en topp- eller mellomleder, ansatt i førstelinja eller bare en engasjert innbygger på Torstrand, vil du ha et ulikt blikk på hva som er “de viktigste tingene å snakke om akkurat nå.”

Alle de 15 Innsiktene og medfølgende refleksjonsspørsmål handler i bunn og grunn om fire råd vi vil gi Larvik kommune. Dette er det viktigste å ta inn over seg og huske.

Resten av denne rapporten er kun en utdypning av disse fire poengene.

1. Det viktigste områdesatsingen kan gi på sikt er læring og organisasjonsutvikling. Da kan kommunen utvikle hele kommunen enda bedre.

2. For å få til læringen må områdesatsingen komme i gang med å prøve ut ting. Vi må starte med det raske, sikre og synlige.

3. For at utprøvingen skal føre til nyttig læring må områdesatsingen jobbe sammen med andre deler av kommunen og lokalsamfunnet.

4. Samarbeid skjer ikke av seg selv, men må legges til rette for. Det gjøre ikke godt nok i dag, mellom områdesatsingen og andre.

Verdien av områdesatsingen

Slik vi ser områdesatsingen, så er den viktigste rollen den kan spille å være en arena for utvikling, eller testbed om du vil, for fremtidens lokalsamfunnsutvikling i Larvik.

For lokalsamfunnet på Torstrand betyr det at områdesatsningen gir mulighet til å ta grep som bidrar til bedre hverdagsliv med fokus på levekår og folkehelse, styrking av lokaldemokrati og byutvikling og nærmiljø.

For Larvik kommune og offentlig sektor betyr det at områdesatsningen er en unik mulighet til å jobbe med innovasjon og tjenesteutvikling med midler fristilt fra kommunens øvrige innsparinger. Dette er en gylden mulighet til finne de gode løsningene for fremtidens kommunale realitet, i dag, og styrke velferden på tvers av hele Larvik.

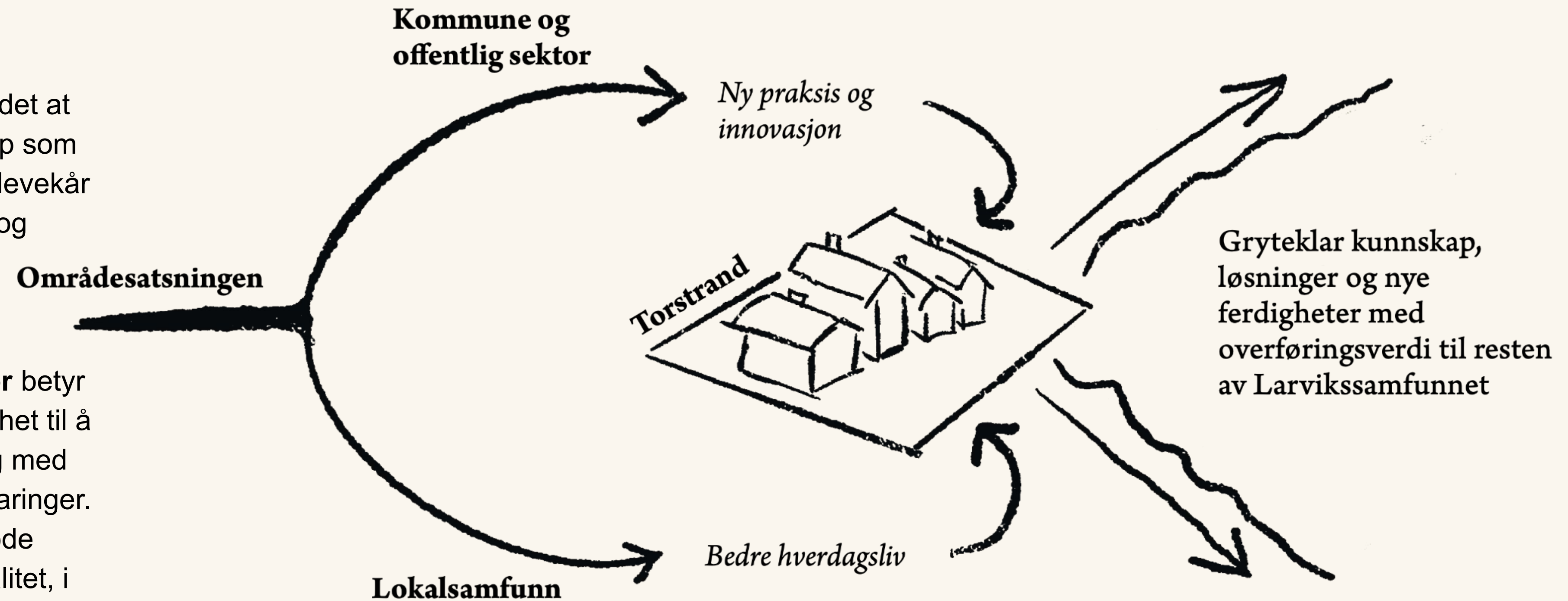

Fig. 1 Områdesatsningens knipetangsmanøver

Innsiktsportefølje

Dokumentet inneholder fire kategorier innsikter:

Etablerte sannheter beskriver oppfatninger, tankesett eller måter vi snakker om ting som kan være verdt å utfordre eller nyansere. Stemmer det overens med hvordan andre forstår virkeligheten?

Innbyggerbehov beskriver hvordan situasjonen ser ut for folka på bakken. Hva er viktig for dem?

Paradoks beskriver spenninger og motsetninger som er verdt å grave i. Kommer paradokset av at ulike deler av systemet ikke snakker sammen, eller er det noe mer vi ikke vet?

Brudd beskriver endringer i måter “vi alltid har gjort ting” på. Muligheter og utfordringer på kort og lang sikt.

Hver innsikt lander i tillegg på noen spørsmål til ettertanke som vi mener bør være førende for hva Larvik kommune bør utforske og lære mer om gjennom områdesatsingen.

Etablerte sannheter

Paradoks

Innbyggerbehov

Brudd

Funn og refleksjoner

Innspill om hva områdesatsingen bør sette på dagsorden med Larvik kommune og lokalsamfunnet.

VELKOMMEN
TIL
TØRSTRAKKDAGER

Lokalt Byrå **HUGA**

Fra høyborgen til gata

I den politiske og administrative ledelsen diskuteres det hvordan fremtidens velferd må leveres sammen med innbyggerne. Diskusjonene skjer gjennom tall, prognoser og budsjetter. Men hvordan ser denne utfordringen ut på bakkeplan? I nærmiljøutvalgene skjer det mye læring som er nyttig for å få til endring i praksis. Erfaringen er at for å lykkes kreves det at administrasjonen er responsive og gode på å bygge tillit steg for steg. Relasjoner må også tas vare på, for tillit forsvinner mye raskere enn den kom.

Dette bruddet handler om at å jobbe sammen med lokalsamfunnet utfordrer mange av premissene for organisasjonskart og ledelse. Hvis innbyggere skal være på å skape velferden, hva betyr det for mandat, ansvar og forpliktelser, for hvem om hva og mot hvem?

Dette bør områdesatsingen tenke på:

- Om vi skal ha med vanlige folk på å skape fremtidens kommune må de kjenne igjen sine egne liv og hverdager i beskrivelsene av dagens og fremtidens situasjon.
- Vi må våge å være ydmyke i møte med innbyggerkrafta. Det vil oppstå kræsj mellom organiske og formelle prosesser, og det må vi være skodd for å finne ut av, komme oss gjennom og lære fra. Hvordan kan vi planlegge for “dårlig vær” på veien?

Å jobbe med sted er å jobbe på tvers!

Prosjektet Framtidens Kommune skal finne ut av hvordan Larvik kan få mer ut av velferdspengene: Fra at avdelinger jobber på sin tue, til mer fleksible og effektive løsninger på tvers, og sammen med fellesskapet av innbyggere, nabolag, frivilligheten og næringslivet.

Områdesatsingen på Torstrand er det perfekte stedet å finne ut av hvordan kommunen får dette til i praksis. Larvik kommune skal støtte og hjelpe til med å sette i gang aktiviteter for mer trivsel, helse og fellesskap sammen med innbyggerne. Å ta utgangspunkt i steder og hverdager er nøkkelen til å tenke radikalt nytt om hvordan Larvik kommune kan gjøre mer av det som utvikler et godt lokalsamfunn og betyr noe for innbyggerne, og mindre av det som skaper merarbeid, byråkrati og papirmøller.

Dette bør områdesatsingen tenke på:

- Hvilken rigg trenger Larvik kommune for å **skape** mest mulig læring **underveis** i områdesatsingen? Hva begrenser?
- Hvilken rigg trenger Larvik for å **hente ut** og **implementere** mest mulig læring **underveis** i områdesatsingen? Hva begrenser?

«Målet vårt er å skape gode voksne, når de vokser opp. Det handler om inkludering og det sosiale like mye som fysisk aktivitet og samarbeid.»

– Ildsjeler i Fram

«Ting henger sammen sant, skolen handler om mer enn bare opplæring. Vi merker hva som skjer på fritiden til barna, på godt og vondt.»

– Ansatte på Mesterfjellet

«Hvordan det er på Torstrand påvirker trivselen på skolen. Vi må vente lenge på bussen, så at det er trivelig på holdeplassene preger dagen min.»

– Elev på Thor Heyerdahl Videregående

Dritgode på å finne opp hjulet?...

Larvik er egentlig ganske gode på å finne nye måter å gjøre ting på: Under superdugnaden forvandlet et stort dugnadslag en parkeringsplass til en midlertidig park; Etableringen av Nærmiljøutvalg tente en kraftig gnist blant engasjerte innbyggere; Å gjøre helsestasjonene til familiesentere åpnet opp for nye muligheter.

Disse tingene får masse oppmerksomhet nasjonalt. Folk flytta faktisk til Larvik på grunn av Superdugnaden. Likevel forsvinner det ut som døgnfluer lokalt. Larvik har jo fått til masse bra ting før, så hvorfor klarer vi ikke å bygge på det og få snøballen til å rulle videre?

Dette bør områdesatsingen tenke på:

- Kan vi bruke **historiene** om hva vi har fått til før for å raskt bygge engasjement for å gjøre noe gøy og konkret i Områdesatsingen, for eksempel “la oss gjenta superdugnaden, men på Torstrand!”?
- Kan vi fokusere på å gjenskape **forholdene** som gjorde disse tingene mulig, som måten de ble kommunisert på og måten det ble organisert og gjennomført?

«Det var helt sprøtt å reise vekk en helg, og komme tilbake til et helt forvandlet område. Nå er indre havn et sted jeg faktisk ønsker å være.»

– Hjemflytta Larvikspatriot

«Det er vanskelig å være profet i eget land...»

– Ansatt i Larvik kommune

«Larvik er ikke så gode til å ta vare på tingene sine.»

– Lokal samfunnsdebattant

Organisert eller organisk?

Mange i de kommunale tjenestene på Torstrand er opptatt av at vi trenger gode rammer, må koordinere og planlegge godt.

Samtidig har noe av det mest interessante på Torstrand oppstått organisk og uplanlagt. Spilltinget er et eksempel på en en gjeng med en smal interesse de egentlig kunne drevet med hjemme i stua. Likevel har de gjort et lite brukt lokale til en meråpen butikk med frivillige som låser opp på ulike dager og et eget digitalt nettverk med nesten 250 medlemmer. Torstrand Vel er likeså noen ordentlige “do’ere” som snur seg rundt når de oppdager en ny mulighet eller et behov. Torstrand Forteller er bydelens eget historielag, som først og fremst er organisert som en Facebook-gruppe.

Dette bør områdesatsingen tenke på:

- Hvordan kan områdesatsingen støtte det uplanlagte og organiske slik at det gror og blomster? Hva tynger ned det organiske?
- Hva må til for at områdesatsingen kan klare å jobbe like organisk og fleksibelt som Torstrand selv?

«Møteplasser burde ha samme rammer som på skolen. Om barna har frie rammer på fritiden merker vi det i undervisninga.»

– Ansatt på Mesterfjellet

«Vi må støtte folk så de kan få til fete ting selv. Larvik har så mange flinke folk, men det er ikke kultur for å satse.»

– Student

«De som driver butikken er ikke her på tirsdager. Jeg har ansvar for å låse opp sånn at vi andre kan henge her og bygge og spille Warhammer. Han på det bordet der borte driver faktisk og 3D-printer egne figurer. Hit til Torstrand kommer det folk helt ifra Tønsberg for å være. Om dere vil kjøpe noe fra butikken så vet jeg hvordan kassa fungerer og kan fikse det for dere.»

– Frivillig på Spilltinget

Små, raske og sikre seiere først.

Innbyggere forteller at det er vanskelig å se for seg hvilke større grep områdesatsningen kan gjøre for Torstrand: Det er vanskelig å vite hva som er mulig. For andre kan det sitte langt inne å bruke tid på å engasjere seg før man har sett at *"kommunen"* faktisk kan levere.

Mange forteller rett og slett at de ønsker seg enkle ting som forskjønning langs veien, flere benker og lekeapparat, og kanskje et tak å sitte under i Moa. Erfaringer fra andre områdesatsinger er dessuten at det beste man kan gjøre for å bygge eierskap og engasjement er å nettopp ta tak i de lavthengende fruktene først.

Dette bør områdesatsingen tenke på:

- Små seire dyrker engasjement lokalt og politisk eierskap!
- Hvilke enkle og etterspurte tiltak kan vi gjøre som del av forankringsarbeidet og gjøre folk gira på å delta videre?
- Hvordan kan raske og sikre seiere være en måte å etablere og prøve ut gode samarbeidsformer som kan bane vei for større grep på sikt?

"LITT FLERE LEKESTATIVER
HADDE VÆRT HYGGELIG."

"DET MANGLER FAKTISK MÅTER
FOR FORELDRE Å BLI KJENT MED
HVERANDRE MENS BARN LER."

"VI FORELDRE KAN FAKTISK
HJELPE HVERANDRE MED GANSKE
VIKTIGE, MEN ENKLE TING."

FORESTILLINGSEVNEN,
HÅP OG ENGASJEMENTET
VOKSER ETTTER HVER
SOM MAN SER HVA SOM
ER MULIG Å FÅ TI.

Eksempel på hvordan små ting kan få ballen til å rulle til større og mer spennende oppdagelser

«Det er ikke så store ting som trengs å endres for at folk skal få det bedre.»

– Innbygger

«Start med små ting, og la folk se og erfare at noe skjer.»

– Engasjert i frivillighet

Omdømme eller opplevelse?

Fra gammelt av og til i dag har Torstrand sin offentlige identitet blitt definert av folk utenfor, og lite av folka som bor her selv. "Larvik trenger Torstrand, men Torstrand trenger ikke Larvik," er et ordtak som sier noe om følelsen på Torstrand av å være overlatt til seg selv.

Det offentlige ordskiftet om Torstrand er preget av mange fortellinger som Torstrandsfolk selv ikke kjenner seg igjen i. For mange på Torstrand er bydelen historisk og koselig, med et mangfold av folk som gjør lokalsamfunnet mer raust, varmt og jordnært.

Det er viktig at historier om Torstrand sett utenfra ikke fester seg rundt områdesatsingen, og at stigmatisering hindrer folk fra å delta. Vi må ta folk sin opplevelse av reelle utfordringer og behov på alvor, samtidig som vi møte usanne påstander med kunnskap og fakta.

Dette bør områdesatsingen tenke på:

- Hva kan vi gjøre for at Torstandsfolk kan få definere bildet på bydelen sin selv?
- Hvordan kan vi knuse negative myter som henger over bydelen?

«Det har gått litt sport i å rakke ned på Torstrand.»

– Hjemflytta Larvikspatreot

«Ingen av barna mine er født på Torstrand, men de savner bydelen hver dag.»

– Innbygger

«Jeg hadde aldri trodd vi skulle bo på Torstrand, men nå ser jeg jo at det egentlig er utrolig fint her.»

– Innbygger

«På 40 år har jeg blitt frastjålet én sykkel. Det er trygt her altså, tross hva noen sier. Bilen min pleier å stå ulåst.»

– Innbygger

MØTEplasser?

Undersøkelser, samtaler og statistikk viser at det mangler møteplasser på Torstrand. Møteplasser er viktig, men kan det hende at når vi diskuterer **møteplasser** så snakker vi for mye om **plassene** og for lite om **møtene** og fellesskapet som er målet?

Hva skjer om vi leter etter muligheter for flere og nye møter? Én nabo baker ekstra rundstykker, deler dem med eldre i nabolaget og får saft og en god samtale i retur gjennom vinduet mot gata. En annen hilser på alle de møter uavhengig av hvor godt de kjenner hverandre. Det er dette som er målet, ikke møteplassene i seg selv. **Hvordan kan vi dyrke naboskapet med mer enn faste møteplasser?**

Torstrand har dessuten masse flotte plasser: Hagene, gateløpene, Furumoa, Mesterfjellet skole, Grendehuset, skatehallen, Fram IL, moskéen, Spilltinget, Thor Heyerdahl VGS, Torstrand Grill og mer. **Hvordan kan vi bruke stedene vi allerede har enda bedre?**

Dette bør områdesatsingen tenke på:

- Med hvem, hvor og hvordan kan vi jobbe for å styrke nabomøter?
- Hva kan Larvik kommune gjøre for hjelpe sosiale aktiviteter som allerede skjer på Torstrand til å nå ut til flere? Kan det handle om hjelp med informasjon, innhold, organisering eller noe annet?

«Det er klart man plukker opp på ting i nabolaget. Man ser jo hvem som kunne trengt en ekstra hånd. Jeg bryr meg, men jeg blander meg ikke.»

– Engasjert Nabo

«Skatehallen? Har hørt om det, men jeg vet ikke hvor det er...»

– Innbygger på Torstrand

«Jeg er veldig nysgjerrig på hva som skal skje på Alfred Andersen. Historisk vandring med utbygger nå på torsdag? Nei, det har jeg ikke hørt om i det hele tatt!»

– Deltaker på Torstrand Vel sin strikkekveld

«Møteplasser som samler ulike folk er veldig viktige, men Larvik kommune kan ikke drive kafé når næringslivet og frivilligheta er mye bedre på dette.»

– Samfunnsutvikler i Larvik kommune

Hvor skal jeg starte?

For at områdesatsingen skal lykkes er vi avhengige av å utløse *innbyggerkraften*. Slik kan vi virkelig dyrke naboskapet. Det er lokalsamfunnet som best kan ta tak i utfordringene og mulighetene på Torstrand, med riktig støtte fra Larvik kommune.

Vi hører støtt og stadig historier om innbyggere som har spennende idéer, ofte ting de har grubla på i lang tid, men som de ikke har fått starta opp eller testa ut enda.

Noen lurar på hva de har lov til å gjøre på offentlige plasser, andre lurar på hvor de kan søke midler, eller når noe må inn i Frivillighetsregisteret. Det er vanskelig å vite hvor de skal henvende seg for å få starthjelp. Hva kan vi gjøre for å enkelt hjelpe folk i gang?

Dette bør områdesatsingen tenke på:

- Hvordan kan vi hjelpe folk med å navigere i jungelen av krav, virkemidler, tilskudd?
- Hvordan kan vi rydde i jungelen sånn at folk sitt engasjement ikke dør ut mens de venter på byråkratiet?
- Hvordan kan vi støtte små og spontane initiativ utenfor den etablerte frivilligheta?
- Hva kan vi lære fra CoLab for å ta i bruk mot nabolagsinitiativ?

«Folk er veldig engasjert men vet ikke hvor de skal starte. Når vi snakker med folk synes de det er vanskelig å komme med ideer fordi de ikke kjenner utgangspunktet.»

– Engasjert i frivillighet

«Folk vet ikke hva handlingsrommet deres er. De trenger drahjelp.»

– Innbygger

«Noen liker bedre å lage mat til arrangementer enn å diskutere tunge planer, men det har vi ingen rigg for å løfte.»

– Ansatt i Larvik kommune

Frivillighet = medlemskap og verv?

Er det en etablert sannhet at å være frivillig handler om å være medlem og ha verv og et organisasjonsnummer?

Det er forståelig at fokuset er slik med tanke på at finansieringsmodellene våre er tufta på medlemskap, men hva går vi glipp av om alle som vil være engasjerte må forplikte seg?

Vi ser allerede eksempler på flere som gjerne bidrar når de først blir spurt, men som opplever at sine ferdigheter og hverdager ikke passer inn i de tradisjonelle rammene for frivillighet.

Dette bør områdesatsingen tenke på:

- Hva kan vi gjøre for å utløse mer av folk sitt ønske å bidra når og slik det passer dem best?
- Hvordan kan vi teste ut nye modeller for frivillighet og engasjement? Kan vi teste ut en litt mer uorganisert frivillighet sammen med den organiserte frivilligheten?

«Det er så mye futt i innbyggerkrafta, men modellene vi har for engasjement i dag klarer ikke forløse det ordentlig. »

– Ansatt i kommunen

«Trenden er færre medlemmer. Frivilligheten er i endring.»

– Ildsjeler i Fram

«Det er forskjell på generasjonene. Dugnad faller de eldre veldig naturlig, de yngre har kanskje andre ønsker og behov.»

– Ildsjel i Torstrand Vel

Gode initiativ overveldes av behovet

Å skape gode tilbud er viktig, Vel så viktig er å være rigga for oppfølging. Det er et paradoks når tilbud som Smia og Kameratklubben treffer *for bra* på behovene, og så må legge ned fordi de ikke er rustet til å følge opp. Når gode initiativ overveldes så peker dessuten lokalsamfunnet på Larvik kommune som den som skal ta over og drive videre. Dette er en utfordring fordi kommunen har hverken folk eller penger til å drive idéene fra grasrota alene. Hva nytter det at Larvik kommune hjelper folk i gang med de gode idéene sine dersom de overveldes og brennes ut, og kommunen blir sittende igjen med ansvaret?

Dette bør områdesatsingen tenke på:

- Hva er gode modeller for implementering hvor kommunen veileder og støtter i stedet for å eie tilbudene?
- Hvordan sørger vi for at såkornmidler faktisk fungerer som såkornmidler og følges opp, og ikke bare blir driftsstøtte?
- Hva kan Larvik kommune sammen med frivillighet og næringsliv gjøre for å ruste ildsjeler med nødvendig støtte, kompetanse, fagpersoner og mer for sørge for at frivillige initiativ blir levedyktige?

«Tilbudene er veldig personavhengig. Det gjør ting sårbart.»

– Ildsjel i Fram

«For å kunne rigge oss for å skape gode møteplasser trenger vi forutsigbarhet.»

– Ildsjel på Skatehallen

«Noen ganger føles det ut som at det blir så mange forbehold man må ta, at det letteste egentlig bare er å droppe å arrangere felles aktiviteter.»

– Forelder på Mesterfjellet

Å oppleve trygghet

Mange som har bodd lenge på Torstrand opplever bydelen som trygg og velkjent. De kjenner seg ikke igjen i beskrivelsen av Torstrand som en rufsete og “belasta” bydel i Larvik. Samtidig har unge, vi har møtt med tilknytning til Torstrand, ikke den samme følelsen av trygghet og ro. De opplever ting som gjør dem usikre og utrygge. Det trenger ikke å være alvorlige saker, men en litt skummel og ukjent karakter på gata, eller et rykte som har sirkulert i ungdomsmiljøet kan være nok. Da er det ekstra uheldig at det kommer masse Larviks ungdom til Thor Heyerdahl VGS som får en del negative assosiasjoner til bydelen som de tar med seg videre etter at de er ferdige på skolen.

Dette bør områdesatsingen tenke på:

- Hvordan kan vi ta ungdom på Torstrand på alvor og jobbe med årsakene til at de får negative inntrykk av Torstrand?
- Kan det være at dersom vi prioriterer unges opplevelser av Torstrand så vil vi gjøre Torstrand bedre for mange andre også?
- Hvordan kan vi best rigge oss for å få med unge i medvirkning, frivillighet og nabolagsutvikling? Hva er de unges behov og forutsetninger for å delta?
- Kommunen og utbyggere har et særskilt ansvar for å inkludere unge i byutvikling. De har ikke tid til å vente flere år på endring. Kan vi jobbe med unge for å komme raskere i gang med utvikling?

Mange setter pris på at det er stor takhøyde på Torstrand for å være annerledes. Karaktene er med på å gjøre bydelen unik. Men hva med ungdom som kommer Torstrand uten å ha disse erfaringene fra før?

Bruke det vi har bedre

Det er lett å tenke at utvikling handler om å finne nye løsninger og tiltak, men det hårete ordet *“innovasjon”* handler like mye om å bruke det vi har på bedre måter. Vi har inntrykk av at Larvik har en tendens til å ikke ta vare på de gode tingene de har, men heller være mer opptatt av det “nye”.

Kan det tenkes at vi får mer igjen om vi først kobler sammen det som allerede finnes før vi lager noe nytt? Kan vi se på de små og nyskapende tingene som allerede fungerer bra og spre det til en større skala?

Eksempelvis har Studio Nille gåbuss fra Mesterfjellet for å få barna trygt fra skole til fritidsaktivitet. Det hjelper med rekruttering og tidsklemma for foreldre. Kan vi bli flinkere på å dele de gode idéene sånn at ikke alle må finne opp hjulet selv?

Dette bør områdesatsingen tenke på:

- Hvem er det som kan se mulighetene for samarbeid og erfaringsutveksling på tvers?
- Hvordan kan vi hjelpe ressurser på Torstrand til å finne sammen og samarbeide på nye måter?

«Larvik har vært dårlig på å ta vare på tingene vi har. Det er vanskelig å bygge opp ting over tid, og for ofte er vi avhengige av at noen utenfor oss selv som drar i gang noe.»

– Lokal samfunnsdebattant

«Det er ikke så mange steder å være på Torstrand i dag. Hvorfor kan ikke skolen være et sted for aktivitet på kvelden?.»

– FAU-medlem på Mesterfjellet

«Torstrand har nærhet til alt. Vi har så mange gode tilbud her, men jeg skulle ønske jeg hadde bedre oversikt over hva som skjer hvor og når.»

– Engasjert Nabo

Innsats med retning vi eier sammen

Å gjøre en områdesatsning er å tenke nytt om måten vi jobber, hvordan vi får effekten vi er ute etter og hvem som må være på laget for å få det til. Vi vet ikke på forhånd hva som vil funke best, og hvilke ting som vil lede frem. Hvis alle tingene vi gjør beveger oss i riktig retning er små og raske skritt like verdifulle som store og tunge skritt.

Det utfordrer kommunens holdning til utviklingsprosjekter, og vrir fokuset fra å støtte og måle til å lede gjennom å lære sammen med lokalsamfunnet.

Dette bør områdesatsingen tenke på:

- Hvordan innretter vi de tidlige tiltakene for at de ikke låser ute de store langsiktige tingene?
- Hva kan vi få til fort og snart og hva må vi jobbe med som utvikler seg tregt og senere?
- Om vi har sterkt fokus på å lære gjennom det vi gjør, vil innsatsen bli bedre over tid!

«Det tar tid å finne riktig konsepter, man må bli kjent med folka og hva de ønsker seg og har behov for først.»

– Engasjert i frivillighet

«Min overordnede drøm for Torstrand er at det skjer noe. Man har kasta bort så mye penger på planer.»

– Lokal samfunnsdebattant

Områdesatsning løser levekårsutfordringer?

Satsningsområdene i områdesatsningen peker i retning av at områdesatsningen skal ha stort fokus på å nøste opp i levekårsutfordringer. Samtidig peker regjeringen på at verdien av områdesatsninger ofte kommer som mer tverrsektorielt samarbeid om innovasjon og tjenesteutvikling. Er det en etablert sannhet at verdien av områdesatsningen er at den først og fremst skal løse levekårsutfordringer? Vi mener at for å løse levekårsutfordringer må områdesatsningen være en test-arena for organisasjonutvikling og læring knyttet til fremtidens kommune og tjenestetilbud. Organisasjonsutviklingen bør ikke tenkes på som en bi-effekt, men heller integreres og planlegges for fra start.

Dette bør områdesatsningen tenke på:

- Å prøve ut nye ting kan både bidra til å utvikle kommunen og gi oss nye måter å nøste i levekår.
- Det er lett å finne begrensninger, men viktig å ha blikk for mulighetene som oppstår underveis!
- Hvordan åpner vi handlingsrommet for innovasjon gjennom samarbeid på tvers?

“By- og levekårsutvalet konkluderte med at områdesatsingar ikkje kan løyse strukturelle utfordringar i byutvikling eller levekår, men at områdesatsingar kan ha positive resultat på sosial kontakt, opplevd tryggleik og livskvalitet.”

– Meld. St. 28. Gode bysamfunn med små skilnader

“Positive verknader av områdesatsingane er at dei har vist seg å gi eit handlingsrom for å drive innovasjon og tenesteutvikling gjennom samarbeid på tvers.”

– Meld. St. 28. Gode bysamfunn med små skilnader

Å lære en gammel institusjon nye triks

Larvik kommune ønsker å jobbe radikalt annerledes med hvordan de utvikler gode samfunn og tjenester. Gjennom prosjektet Våre Unge har kommunen allerede høstet noen erfaringer. Radikaliteten ligger i hvordan kommunens og fylkeskommunens skoler samarbeider tettere og mer fleksibelt om innhold for ungdom som ikke passer inn i den vanlige og stive skoleformen. Her kan områdesatsingen hente erfaring om organisering og rigg, samtidig som arbeidet nok vil se annerledes ut når man jobber med frivillighet og innbyggere.

Samtidig har omstillingsprosesser en tendens til å dytte oss tilbake i gamle spor, siloer og trangen til å verne om stabiliteten i det man har,

Dette bør områdesatsingen tenke på:

- Hvordan kan vi bli flinkere til å forestille oss og jobbe med radikalt nye tilnærminger, fremfor å bare pusse på det vi allerede har?
- Hva betyr det å jobbe radikalt i samarbeid med innbyggere og frivillighet, sammenlignet med mellom offentlige aktører?
- Hvordan kan vi ha mål om å finne nye og bedre måter å løse ting på uten å skremme bort folk fra å engasjere seg ved å snakke for mye om store endringer og radikalitet?

«Når vi får til ting sammen med frivilligheten og næringslivet så lever det lengre, og historiene engasjerer voldsomt.»

– Ansatt i kommunen

«Når folk får en opplevelse av at det skjer noe gøy, har de lyst til å være med. Det kan gi noen holdepunkter for hva som faktisk er mulig å få til.»

– Engasjert i frivillighet

VELKOMMEN
TIL
TØRSTRÅKEDAGER

